

ALEC BLENCHÉ

JUP, UN PISOI DE SOI

VOLUMUL I

Jboară, Costică, jboară!

Ilustrații de

DOINA ZAVADSCHI și ION ANDREI PUICAN

pe dulapul cu haine

Jup nu are frațiori și surioare cum au alți pisoi de seama lui, așa că, în lipsă de parteneri de joacă, își umple timpul cu ceea ce el numește „exploratul”. Când mămica lui îl întreabă ce are de gând să facă astăzi, el îi răspunde foarte serios: „Mă ocup cu exploratul”. Iar „exploratul” include, de obicei, câte o trăznaie.

Partenerul său de explorare este nimeni altul decât Jack, dulăul care locuiește alături, în curtea vecinilor. Jack este un bătrân câine de vânătoare, mare și molcom, dar care nu și-a pierdut încă spiritul de aventură. De multe ori mai uită

în cutiile de carton
din garaj

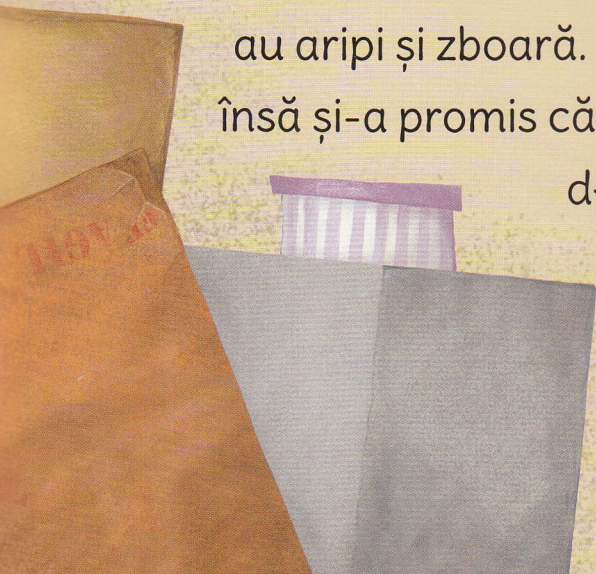
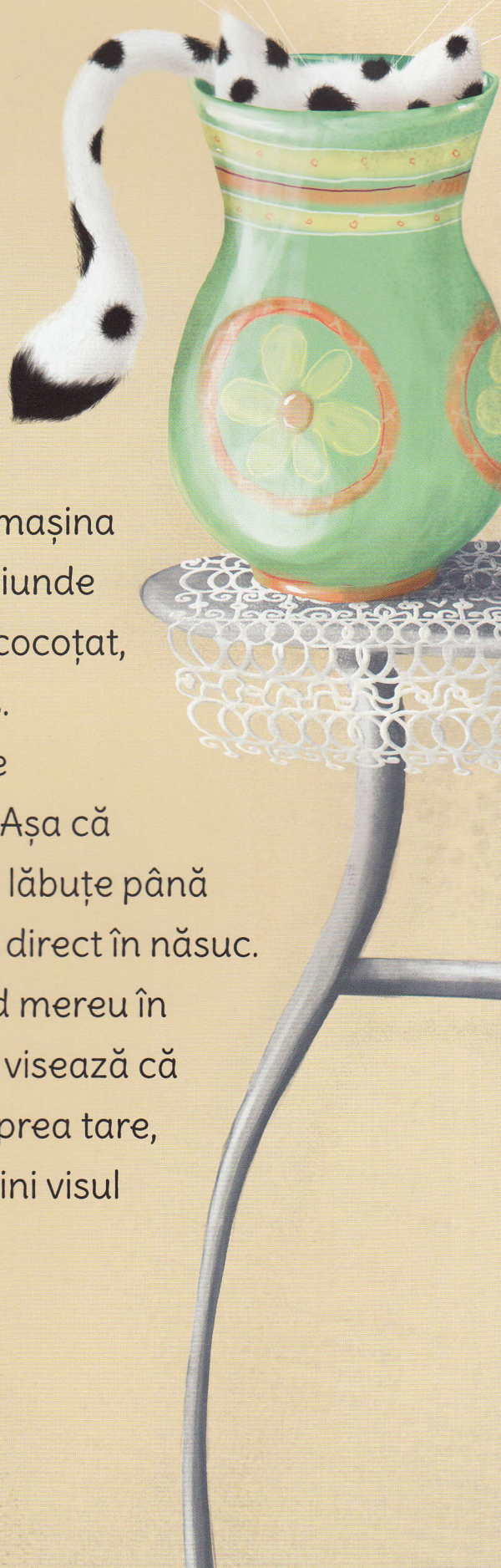
și în vaza cu flori

zzz

lucruri sau nu aude prea bine, însă îl îndrăgește foarte tare pe micuțul Jup și îi face pe plac de fiecare dată.

Ca oricărui pisoi de soi, lui Jup îi place mult să doarmă. Așa că îl găsești dormind peste tot. Pe dulapul cu haine, pe masa de călcat rufe, în cutiile de carton din garaj, pe mașina de spălat și chiar și în vaza cu flori. Oriunde s-ar afla când doarme, trebuie să fie cocoțat, niciodată n-o să-l vezi dormind pe jos.

Într-unul dintre aceste momente de tolăneală, a visat că putea să zboare. Așa că a început în somn să dea puternic din lăbuțe până când a aterizat de pe dulap pe podea direct în năsuc. E adevărat ce se spune, că pisicile cad mereu în picioare, dar nu și atunci când visează că au aripi și zboară. Nu s-a lovit prea tare, însă și-a promis că își va îndeplini visul de a zbura.

Iar astăzi este o zi perfectă
pentru zbor. Afară e soare, nu
bate vântul și el tocmai s-a trezit
dintr-un somn pe cinste.

Jup se întinse și adu-mecă
încântat cu năsucul său pufos aerul
curat care intra pe fereastră.

– Este o zi perfectă pentru jbor!

Oh, am uitat să vă spun că, la fel
ca orice pisoi de soi de câteva luni,
Jup nu știa să vorbească foarte bine
și mai stâlcea unele cuvinte.

Bucuros că era o zi frumoasă,
pisoiul se lăsă pe lăbuțele din spate
pentru a prinde elan și zburdă cu
încredere în grădină.

Acolo făcu o mică curbă pe iarbă, apoi se strecură printr-o gaură din gard și se opri chiar în fața lui Jack, care încă mai lenevea pe gazon.

-Jack, Jack, Jack, Jack, strigă Jup, țopăind în două lăbuțe în fața dulăului somnoros.

Jack deschise un singur ochi și îl urmări cu atenție pe Jup, care continua să ȝopăie în fața lui.

– Jack, Jack, continuă Jup entuziasmat, este o zi perfectă, perfectă.

– Perfectă pentru ce? răspunse dulăul întinzându-și labele din față ca să se dezmoștească.

– Păi, pentru jburat, bineînțeles.

– Pentru jburat? zise Jack ridicându-și capul nedumerit. Ce este ăla jburat? întrebă încă o dată dulăul.

– *Jburat, jburat*, spuse Jup dând repede din lăbuțe în sus și în jos, ca și cum ar fi avut aripi.